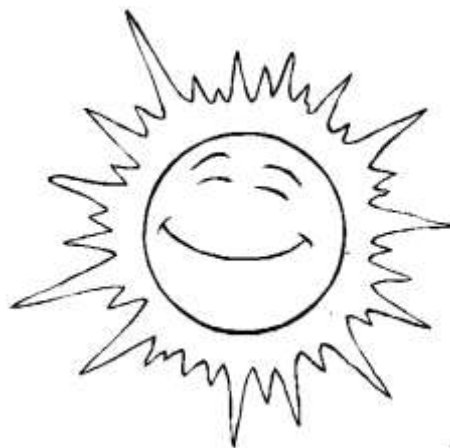

Slunce vyhouplo se nahoru

Slunce vyhouplo se nahoru
ozářilo cestu k táboru
rosa už se třpytí na pavoučí síti
šumí větve na boru hej rup!
rosa už se třpytí na pavoučí síti
šumí větve na boru!

Jak je krásná naše Česká zem
předrahá a milá tolik všem
tábor pod nebesy, skrytý mezi lesy
je nám toho dokladem hej rup!
tábor pod nebesy, skrytý mezi lesy
je nám toho dokladem!

Ten, kdo má svou zemi tolik rád
na cestu se s námi musí dát
ať velký či malý, ranec svůj si sbalí
půjde s námi putovat hej rup!
ať velký či malý, ranec svůj si sbalí
půjde s námi putovat!

Samota

Do tváře čas mi hlubokou brázdou
samotou vyrejval,
tělo je rozeschlej prám, když pluješ
stále jen sám, co je ti platný, že jsi kapitán.

Do zrzavejch strun svýho banja dávno už jsem
nezahrál,
že jsem byl stále jen sám, v srdci mám ne jeden
šrám, život je tvrdej, i když jsi kapitán.

®: A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví,
jak máš žít, abys byl milován,
a tak vždy zůstaneš sám, a koláč medový
za tebe sní kapitán Korkorán.

Na tváři mech mám z dalekejch cest tam do hor a
údolí,
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
co bude dál, mi nikdo nepoví.

V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem
prodělal,
já jenom samotu znám, tak, sakra, co dělat mám,
abych měl jednou na pořádněj flám.

Kometa

Spatřil jsem kometu oblohou letěla
chtěl jsem jí zazpívat ona mi zmizela
zmizela jako laň u lesa v remízku
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem
až příště přiletí my už tu nebudem
my už tu nebudem ach pýcho marnivá
spatřil jsem kometu chtěl jsem jí zazpívat

O vodě o trávě o lese
o smrti se kterou smířit nejde se
o lásce o zradě o světě
a o všech lidech co kdy žili na téhle planetě

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny
pan Kepler rozepsal nebeské zákony
hledal až našel v hvězdářských triedrech
tajemství která teď neseme na bedrech

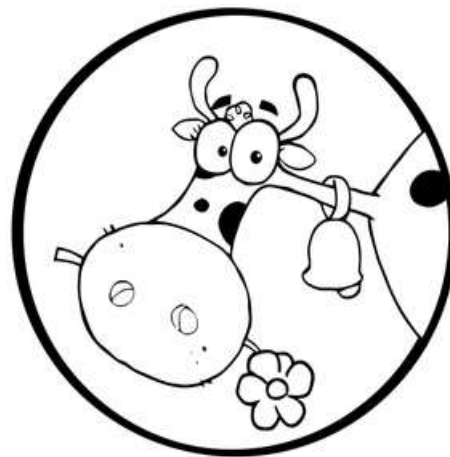
Velká a odvěká tajemství přírody
že jenom z člověka člověk se narodí
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
krev našich nadějí vesmírem putuje

Spatřil jsem kometu byla jak reliéf
zpod rukou umělce který už nežije
šplhal jsem do nebe chtěl jsem ji osahat
marnost mě vysvlékla celého donaha

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem hleděl jsem nahoru
až příště přiletí ach pýcho marnivá
my už tu nebudem ale jiný jí zazpívá

O vodě o trávě o lese
o smrti se kterou smířit nejde se
o lásce o zradě o světě
bude to písnička o nás a kometě

Hlídač krav

Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam
pam padádadadam pádadadam padádadam
Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam
pam padádadadam pádadadam padádadam

Když jsem byl malý říkali mi naši:
Dobře se uč a jez chytrou kaši.
Až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
Takový doktor, si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu.
Já jim ale na to řek: „Chci být hlídačem krav.“

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,
od rána po celý den, zpívat si jen.

Zpívat si:

Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam padádadadam
pádadadam padádadam

K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

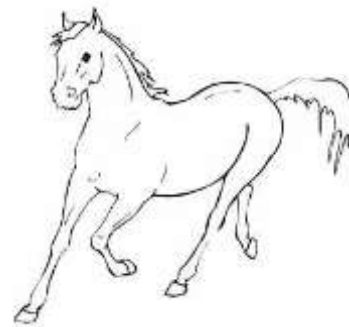
R:

Ted' už jsem starší a vím co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím.
A když je mi velmi smutno lehnu do mokré trávy.
S nohama křížem, a rukama za hlavou,
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí,
moje strakaté krávy.

R:

Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam
padádadadam pádadadam padádadam padadadádám pádadadadam

Divoké koně

Já viděl divoké koně, běželi soumrakem,
Vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor
Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor

Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touhu ještě neumírej, sil máme dost

V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera

Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků

chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na
návrat,
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád

Já viděl divoké koně....

Husita

1. /: Pásával jsem koně u nás ve dvoře,
ale už je nepasu, :/
chudák, ten je dole, a pán nahoře,
všeho jenom do času, jó, všeho jenom do času.

2. /: Máma ušila mi režnou kytlici,
padla mi jak ulitá, :/
táta vytáh ze stodoly sudlici:
teď jseš, chlapče, husita, jó, teď jseš, chlapče, husita.

R: /: Hejtman volá:" Do zbraně,
bijte pány, hr na ně!" :/
a mně srdce buší, lásce dal jsem duši, jen ať s námi
zůstane.

3. /: U města Tachova stojí křižáci,
leskne se jim brnění, :/
sudlice je těžká, já se potácím,
dvakrát dobře mi není, jó, dvakrát dobře mi není.

4. /: Tolik hezkejch holek chodí po světě,
já žádnou neměl pro sebe, :/
tak si říkám: chlapče, křižák bodne tě,
čistej půjdeš do nebe, jó, čistej půjdeš do nebe.

R:

5. /: Na vozové hradbě stojí Marie,
mává na mě zdaleka, :/

křížáci, kdo na ni sáhne, mordyje,
ten se pomsty dočeká, jó, ten se pomsty dočeká.

6. /: Chtěl jsem jí dát pusu tam, co je ten keř,
řekla:"To se nedělá," :/
když mě nezabijou, to mi, holka, věř,
budeš moje docela, jó, budeš moje docela.

R:

7. /: Už se na nás ženou křížáci smělí,
zlaté kříže na krku, :/
jen co uslyšeli, jak jsme zapěli,
zpět se ženou v úprku, jó, zpět se ženou v úprku.

8. V trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Anglie,
v trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Itálie,
tam v tý trávě zítra budeme se mít
já a moje Marie, jó,
ať miluje, kdo žije, jó,
ať žije historie!

Elektrický valčík

1. Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pípou, nebylo to posvícení, nebyla to neděle, v naší obci mezi kopci plnily se korbele.

R: Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
střídavý, střídavý, silný elektrický proud,
střídavý, střídavý, zkrátka elektrický proud.

A nyní, kdo tu všechno byl: okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor, poblíže obecní váhy, tříčlenná delegace z Prahy, zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky, početná družina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru sedláka Krušiny, dále krojované družiny, alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi, na motocyklu Indián, a svatý Jan, z kamene vytesán.

R:

2. Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno:
tento den pro zdejší rolníky znamenal po noci ráno,
budeme žít jako v Praze, všude samé vedení,
jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní.

R:

Z projevu inženýra Maliny, zástupce Elektrických podniků: vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté: od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty, odtud proud se přelévá do stodoly, do chléva, při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu, kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic nestane, kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky. Do každé rodiny elektrické hodiny!

R:

Marnivá sestřenice

Měla vlasy samou loknu, jé-jé-je,
ráno přistoupila k oknu, jé-jé-je,
vlasy samou loknu měla a na nic
víc nemyslela, a na nic víc
nemyslela, jé –jé - jé.

Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé, že si vlasy
kulmou kroutí, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.

Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé, tím pádem je
konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou
loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.

O vlasy už nestará se, jé-je-jé, a diví se světa kráse,
jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

Blues folsomské věznice

Můj děda bejval blázen, texaskej
ahasver, a na půdě nám po něm zůstal
ošoupanej kvér, ten kvér obdivovali všichni
kámoši z okolí a máma mi říkala: "Nehraj si s tou
pistolí!"

Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap all
right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and
Clyde.

Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak
čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

Ted' okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!",
a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

Když je v Praze híc

Když je v Praze abnormální híc,
chodím k vodě až do Měchenic,
Měchenická plovárna má krásné
okolí, ještě krásnější než bazén v
Praze 4 Podolí.

Má milá tam se mnou chodívá,
chleba s máslem sebou nosívá,
a když se jí šipka zdaří úsměv na rtech má, chleba
s máslem ukousnout mi dá.

Když je v Praze abnormální mráz, do Měchenic
táhne mě to zas,
do prázdného bazénu tam s milou chodíme, na
betonu někde na dně do očí si hledíme,
Neplavou tam žádné rybičky, dáváme si sladké
hubičky,
má milá je v dobré míře, úsměv na rtech má,
chleba s máslem ukousnout mi dá.

Pod dubem

R: Pod dubem, za dubem,
tam si na tě počíváme,
Pod dubem, za dubem,
tam tě oškubem.

Loupežníci z povolání
to jsou páni, to jsou páni.
Loupežníci z profese
nejlepší jsou v okrese.
My řekneme ruce vzhůru
a hned máme peněz fůru,
žádné jiné řemeslo
nikdy tolik neneslo.

R:

Hloupý koupí, chytrák loupí,
dej sem cukr, dej sem kroupy.
Sed' formánku na houni,
přepadli tě vrahouni.
Loupežník je nesmlouvavý,
loupění ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá,
jelikož je nelida.

R: